

PIĄTY

ŚPIEWNIK DOMOWY

ST. MONIUSZKI.

WILNO, NAKŁADEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.

Cena | *Rub. op. 4. 50.*
11p. 50.

10.

Wydanie I. 1890. W Wilnie.

SPIS RZECZY:

	Str.
Zgadzanie się z wołą Boską Hymn <i>Ks. S. Krasińskiego</i> .	6
Pieśń Nioly z Kantaty Wundyny.	10
Jana Kochanowskiego. Thren V ^y i III ^d	18
Pieśń Maryi. <i>W. Syrokomli</i> .	26
Duetłino na Sopran i Alt. z Dziadów <i>A. Mickiewicza</i> .	30
Wiosna. <i>S. Witwickiego</i> .	38
Kukułka. (2 ^{ga}) <i>J. Czczotta</i> .	40
Wędrowną płaszyną. <i>J. Czczotta</i> .	42
Rada. <i>W. Syrokomli</i> .	45
Rybka. <i>J. Korsaka</i> .	46
Słoneczko.	49
Niedźwiadek.	50
Wybór. <i>J. Czczotta</i> .	51
Dąbrowa.	52
Dumka.	53
Nad Nidą. <i>W. Wolskiego</i> .	54
Sierota. <i>J. Czczotta</i> .	57
Wieczorny Dzwon.	58
„Szumi gaj.“ <i>J. Czczotta</i> .	60
Wyjazd na Wojnę. <i>J. Czczotta</i> .	62
Chorągiewka. <i>K. Brodzińskiego</i> .	63
Wroźba znachora. <i>J. Prusimowskiego</i> .	64
Przy Kądzeli. <i>d^o</i> .	66
Przed Zachodem. <i>d^o</i> .	68
O Matko moja. <i>d^o</i> .	70
Stary hulaka. <i>d^o</i> .	72
Bola. <i>W. Syrokomli</i> .	74
Trzy piosnki czterogłosowe z <i>piosenek Czczotta</i> .	75

KSIEDZU JANOWI MENUÉ.

„Z GADZANIE SIĘ Z WOLĄ BOSKĄ”
HYMN
Ks: Stanisława Krasieńskiego.

ZGADZANIE SIĘ Z WOLĄ BOŻKĄ.

Hymn Ks. S. Krasińskiego.

Maestoso.

Śpiew.

1. Kie - - dy ci chmu - ry nad gło - - wą się
 2. Kie - - dy cię dłu - ga z nóg zwa - li cho -
 3. Gdy ci po - wied - - na w szyskie ży - cia

Fortepian.

1. zbio - ra, żal ser - ce sięs - nie i ła w o - ku - sta - - nie, u - kłę - knij,
 2. ro - - ba, gdy cię o - stat - nia do - ciś - nie po - trze - - ba, i do - tkną
 3. kwia - ty, gdy ca - łą w gro - bie za - grze - biesz na - dzie - - je, wznies du - sze

1. módl się i wo - łaj z po - ko - - - ra: „niech Two - ja święta bę - dzie wo - - la
 2. w szyskie cier - pie - nia Hi - o - - - ba, nieś krzyż Twój mówiąc: „dziej się wo - - la
 3. w nie - bo płacząc dro - giej stra - - - ty i wo - łaj: „niech się wo - la Two - - ja

1. Pa - nie. " Gdy przyjdzie spel - nie kie - lich u - tra - pie - - nia, a i za -
 2. Nie - ba. " Nie - - dy w dłoń Mat - ki po - da - - jąc gro - mni - - cę bié - dne sie -
 3. dzie - je. " I gdy już z ni - skąd nie bę - - dzie po - cie - - chy, gdy wciąglej

1. pla - - kać na - wet nie po - zwo - - la, czy po - ty - ka - jąc i tu - miać wes -
 2. ro - - ty o - to - czy - cie to - - że; modląc się pa - trząc na Bo - - ga Ro -
 3. wal - ce i sił ci nie sta - - nie, prosz by te krzy - że Bóg przy - jął za

1. technie - nia, patrz jak się Chry - stus zga - dzał z Oj - ca wo - - la, jak się Chrystus
 2. dzi - cę i mó - wcie: dziej się wo - la Two - ja Bo - - za, dziej się
 3. grze - chy i mów: „niech Two - ja wo - la bę - dzie Pa - - nie, niech Two - ja

1. z gadzał z Oj - ca wo - - la.
 2. wo - la Two - ja Bo - - że.
 3. wo - la bę - dzie Pa - - nie.

PRÉSŃ NĚOXY

Z KANTATY

WUNDYNY.

PIEŚŃ NIÖŁY

z Kantaty:

WUNDYNY.

(Noc nad brzegiem Rossy)—

Andantino.

Muzyka St. Moniuszki.

Pieśń.

Fortepian.

The musical score is written for a voice and piano. The vocal part (Pieśń) is in a single line, and the piano part (Fortepian) is in two staves. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Andantino'. The score is divided into three systems. The first system includes the tempo and time signature. The second system includes the word 'cresc.' above the piano line. The third system includes the word 'cresc.' above the piano line and the word 'do' above the vocal line. The score ends with a double bar line.

Niola, (splata wieniec ofiarny)

Wkrót - ce z zie - mi bę - dę wzię - ta,

rallent.

p

śpiewam raz o - stat - - ni że - - gnaj! że - - gnaj zie - mio świę - ta!

przyjmij Daj - nos brat - ni! Two - je kwiatki mnie ba - wi - ły, dech twój do snu kło - - nił,

two - je da - ry mnie kar - mi - ły, i twój lud mię bro - - nił.

rallent.

rallent.

lento assai.

a tempo l?

Ach! dni ty - le, ty - le la - tek, szcze - sła da - ry twé - mi,

fp

jam jak pta - szek, jam jak kwia - tek ro - sła na tej zie - - -

legatiss.

- mi, jam jak pta - - szek ro - sła na tej zie - - - mi da - ry twe - - mi.

Più lento.

a tempo l?

Dziś ty we łzach! gniewne Dewy! Groź - ny Dungus smu - ci. Ach! śmierć

p

rallent. *ad libit.*

mo - ja skruszy gniew, szczęście wró -

colla parte *pp* *f* *p*

Red. * *Red.*

Tempo I! un poco più animato.

ci.

p *f*

cre - scu - do

Red. * *Red.* *

diminu. *pp*

Red.

mf *m.d.* *dolce* *m.g.* *p*

Red. *

J. 10. Z.

p Spij spokoj - na! ja twym plo - nem na śmierć się u - stro - je,

molto tranquillo

a z tym wien - cem, z mo - im zgo - nem zni - kną kłę - ski two - - je.

Nie płacz Mat - ko! ja w tym wien - cu De - wom skło - nie gło - - wę,

Più lento. jak - bym sta - ła przy młodziń - cu, przed *rallent.* Mil - - dą w Rom - no - we.

p

lento.

a tempo !?

De - wy! je - żli ser - ce ma - cie, ziś - cie mo - dły mo - - je:

zlej - cie na nią po mej stra - cie wszel - kich po - ciech zdro - -

- je, je - żli ser - - - ce ma - cie, wy - słu - chaj - -

- - cie mo - dły mo - - je De - wy! je - żli ser - ca ma - cie,

ral - - ten - - tan - do

a tempo !?

wy-slu-chajcie o co mó-dle o co modle

ad libit.

tempo primitivo.

was ! o co mo - dle was !

colla parte

mo - - - dle was , mo - - - dle

riten. un pochettino

was .

m.g.

dimi -

nen - - do

ppp

Hr. Gustawowi Olizarowi.

JANA KOCHANOWSKIEGO.

Thren Vly.

Andantino.

Śpiew.

Fortepian.

Ja - ko o - liw - ka ma - ła

pod wyso - kim sa - dem, i - dzie ku górze z ziemię macierzyńskim śla - dem iesz - - eze

a - ni ga - łą - zek, a - ni list - ków ro - - dząc, sa - ma tylko do - pie - - ro szczupłym prątkiem

legatissimo

p dolce assai

ma. m.d. m.g.

ma. m.g.

wscho - dząc: tę ie - sli os - trecier-nie lub rod - ne po - krzy - - wy u - prząta - jąc

sadownik podciął u - kwa - pli - - wy, mdeie zaraza zbyw - - szy si - ły przyro - dzo - ney, u -

pa - da przed noga - mi Mat-ki u - lu - bio - ucy. Tak - ci się mey najmil -

szey Orszuli do - sta - - - ło: przed o - cza - mi ro - dziców swo-ich rojąc,

ma - ło od zie - - - mie się co wznoż - szy, du - chem za - raż - li - wym srogię

mod. met.

śmier - ci o - tchniona, ro - dzi - com trosk - li - wym u nog mar - twa u - pad - -

p dolente

f

ta. O zła Per - se - pho - no! Mo - głaś tak wie - le łzom

Più lento.

f

calando

ten.

dać u - pły - nać pło - ce - le - ran - do

ac m.d.

fpp

ppp rat - ten - - do

m.d.

m.g.

J. 10. Z.

Thren III.

Andante.

Śpiew.

Wzgar-dzi-łaś mna dzie-dziec - - ko mo-ja

Fortepian.

u - cie - szo - - na, zda - łać się oy - ca two-go bar - - zicy

u - szczu - plo - - na oy - czy - zna, niż - li - byś ty prze - - stać na niej

sf

J. 10. Z.

mia - ła. To praw - da, że - by by - - ła ni - gdy
sf
 nie zrówna - ła z ran - - - nym ro - - zu - mem two - im, z pięk -
dolce
 ne - - mi przy - mio - - ty z których się zna - czy - ły już
f *rit.*
nu - - to a tempo.
 two - - ie przyszłe cno - ty. O sło - wa, o za - ba - wo, o
nu - - to a tempo.

J. 10. Z.

wdzięcz - - ne u - klo - ny, ja - kożem ia dziś po was

wiel - ce za - smu - co - ny! A ty po - cie - - cho moja, iuż mi się nie

wró - - - cisz na wie - ki, a - - ni mo - - iey te -

kni - ce o - kró - cisz. Nie - lza, nie lza, iedno się za

m.g. *m.d.*

to - - - ba go - to - wać, a sto - - piezka-mi twe - mi

cre - - - scen - - - do

Lento assai.

cie - - - bie na - sla - - do - wać: Tam ujrze cię, da Pan

Lento assai.

f *ped.* *p* *f* *piu f* *ped.*

Allegretto.

Bóg: ty więc z dro - gie - mi rzuć się ku oy - cu do szy - ie rę - czyn - ka - - mi

Allegretto.

p *rallent.* *pp*

tempo 1°

swe - mi.

tempo 1°

piu f *ff* *rallent.*

W: Pani Paulinie Kondratowiczowej

Wieść Maryi

z gawędy

Władysława Syrokomli:

„SPOWIEDŹ PANA KORSAKA“

MUZYKA

STANISŁAWA MONIUSZKI.

PIEŚŃ MARYI.

z gawędy Władysława Syrokomli:
„Spowiedź Pana Korsaka.“

Allegretto.

Muzyka St. Moniuszki.

Pieśń.

Fortepian.

dolce

p

Ślōn - ko niedziel - ne

świe - ci, świe - ci jasną po - go - - dą — oj - cze błogosław dzie - ci !

już mię do ślu - bu wio - - dą. Na dworze goś - ci ro - - - je —

tam i lu-be-go z o - cze, druž - ki, wy siostry mo - - je,

rallent. a tempo, un poco più lento
śpieszcie mi płeść war-ko - - cze! kie - ruj pod cmentarz ko - - nie: pod cmentarz družbo
a tempo, un poco più lento

mi - ły! Ja mat - ce się po - kło - nię, prze - że - gua mię z mo - gi - - ły!
ral - len - tan - do

a tempo 1º
Z ru - ty zie - lo - - ny wia - - nek na mo-ja gło - wę w ło - ży, - Ej
a tempo 1º

ac - ce - le - ran - - do

Jan - - ku, piękny ra - - nek pię - kną nam do - le wró - - ży.

ac - ce - le - ran - - do

rallent. *a tempo.*

Ej spieszcie la - sem, blo - - nią, bo dro - ga nam da - le - ka! w ko - ście le - da - wno

f *rallent.* *lento.*

dzwo - - nią, xiażdż przed ol - ta - rzem cze - - ka, xiażdż przed ol - ta - rzem

f *rallent.* *colla parte*

Red.

cze - - ka!

dolce *ral.* *lent.* *lento.*

a tempo. *pp*

PANNIE ANNIE WOŁOCZENINOW

DUETTINO.

Soprano. Andantino.

(M. M. ♩. = 50.)

Alto.

Fortepian. Andantino.

p

p dolcissimo

Na gło - - - wie nam kraś-ny wia - nek,

mf Na gło - - - wie ma kraś-ny wia - - - nek, a w rę - -

a w rę - - - ku zie-lo-ny ba - dy - - - lek,

- ku zie-lo-ny ba - dy - - - lek, a przed - - - nią bieży ba -

prze - - - mną bieży ba - ranek, na - de-mną le - -
 ra - - - nek, a nad - - - nią le - ci mo - ty - - lek,

- ci, le - ci mo - ty - lek, przedemną bie - ży ba - ra - nek, na - de - mną le - ci mo -
 a przed nią bieży ba - ra - nek, a nad nią le - - ci mo -

dolcissimo
 ty - - - lek. Na ba - ran - ka bez u -
dolcissimo
 ty - - - lek. Na ba - ran - ka bez u -
pp
dolcissimo
 Red. Red. Red.

p

stan - ku wo - łam: baś, baś, mój ba - ran - ku; na ba - ran - ka bez u - - stan - ku wo - łam:

stan - ku wo - ła: baś, baś, mój ba - ran - ku; na ba - ran - ka bez u - - stan - ku wo - ła:

riten. a tempo più lento. p

baś, baś, mój ba - ran - ku! Ba - ranek zaw - - sze zda - le - - ka, ba - ra - nek zda - le - -

riten. a tempo più lento. p

baś, baś, mój ba - ran - ku! Ba - ranek zaw - - sze zda - le - ka, ba - ra - nek zda - le - -

a tempo più lento.

tempo I? p

ka! Wo - łam: baś!

più lento. p

baś, baś, ba - ranku!

tempo I? pp

ka!

pp

Wo - ła: baś!

pp

baś, baś, ba - ranku!

più lento. mf

Ba - ra - nek

tempo I? p

pp

pp

mf

zaw - - sze zda - le - - ka, ba - ra - nek zda - le - - ka.

zaw - - sze zda - le - ka, ba - ra - - - nek zda - le - - ka.

Ped. *

dolcissimo

Na gło - -

mf

Na gło - - wie ma kras-ny wia - -

pp

dolcissimo

- wie mam kras-ny wia-nek, a w rę - - ku ziolo-ny ba -

nek, a w rę - - ku ziolo-ny ba - dy - - - lek,

mf

pp

dy - - - lek, prze-de - - - mna bie-ży ba -
 a przed - - - nia bie-ży ba - ra - - - nek

ranek - na - de - mna le - - - ci, le - ci mo - ty - lek, na ba -
 a nad - - - nia le - ci mo - ty - - lek, na ba -

rallent. a tempo.
 ran - ka bez u - stanku wo-lam: baś,baś,mój ba - ran - - - ku!
rallent. a tempo.
 ran-ka bez u - stanku wo-ła: baś,baś,mój ba - ran - - - ku!
rallent. a tempo.
 pp *dolcissimo*

dol.
Mo - tyl - ka ró - zecz - ka go - nię i już, już chwy - tam go
dol.
Mo - tyl - ka ró - zecz - ka go - ni i już, już trzy - ma go

pp

Pa.

ral - len - tan - do *dolente a tempo più*
w dło - nie, mo - tyl - ka ró - zecz - ka go - nię i już chwy - tam go w dło - nie, mo - ty - lek
ral - len - tan - do *a tempo più*
w dło - ni, mo - tyl - ka ró - zecz - ka go - ni i już, już trzy - ma go w dło - ni, mo - ty - lek

ral - len - tan - do *a tempo più*

lento. *tempo!*
zaw - - sze u - cie - - ka, mo - ty - lek u - cie - - ka, i już, już ...
lento. *tempo!* *pp*
zaw - - sze u - cieka, mo - ty - - lek u - cie - - ka, i już,

lento. *tempo!* *pp*

Più lento.

p chwytam go w dło - nie *Mo - ty - lek* zaw - - - sze u -

pp już *chwytą - go w dło - nie Mo - ty - lek* zaw - - - sze u -

Più lento.

p *pp* *mf*

a tempo!

pp cie - - ka, mo - ty - lek u - cie - - ka. *Mo - - tyłka różeczką* go - - nie

pp cie-ka, mo-ty - - - lek u - cie - - ka. i już —

a tempo!

di - - mi - - ni

pp *rallent.* Mo - ty - - lek zawsze u - cie - - - ka.

pp *rallent.* — już go chwy - ta w dło - nie mo - ty - - lek zawsze u - cie - - - ka.

eu - do *pp* *rallent.* *ppp*

JULJANOWI DŁUŻNIEWSKIEMU.

PIOSNKI

SIELSKIE

STANISŁAWA MONIUSZKI.

WIOSNA.

Allegretto.

Śpiew.

Błyszczą krople ro-sy, mruczy zdrój po
Ustroń mi-ła, ci-cha!... jakiś żal w pa-

Fortepian.

rallentando un pochettino.

a tempo!

blo-ni; u-kryta we wrzosey gdzieś jałowka dzwo-ni. Piękną, mi-łą blo-nią, le-ci wzrok we-so-ło;
mieci, czegoś serce wzdycha, w o - ku iza się kre - ci. Lza wybiegła z o - ka!... ze mną strumyk śpiewa,

w ko-ło kwiaty wo - nią, kwitną go-je w ko - ło. Pas się, błakaj trzodko, ja pod skałą się - - dę,
do mnie się z wy-so - ka sko-wro-nek od - zy - wa. Lot rozwi-ja chy-ży... led wo widny o - - ku...

rallent. a tempo!

piosnkę lu-bą, słod - ką śpiewać so - bie, śpie - - - wać so - bie be - de. Nad
co - raz wyżej, wy - żej.... zgiął już, ach zgi - - - nął już w ob - ło - kach.

rallent. a tempo!

ritenuto a tempo.

po - la, nad ni - wy jeszcze piosnkę gło - si, i zie - mi śpiewtkli - wy do nie - bios za - no - si,

ritenuto a tempo.

molto rallent. *lento.* a tempo.

zie - mi śpiew aż do nie - ba za - no - si, do nie -

molto rallent. *lento.* a tempo.

p *pp*

ral - - - lent.

bios, do nie - - bios za - no - si.

ral - - - ten - - - im - - do

KUKUŁKA. (2^{ga})

Allegretto. molto semplice z Piosnek wieśniaczych, J. Czeczotta.

Śpiew.

ku - ko - wa - ja ku - ku - lecz - ka, tu - łąc główkę
ku - ko - wa - ja ku - ku - lecz - ka, tu - łąc główkę

Fortepian.

p

dolente *rallent.* *a tempo!*

do listecz - ka: kto gniazdeczko mi u - wi - je? kto dziatecz - ki me przy kry - je? Słowik gniazdo
do listecz - ka: już mi wię - cej tu nie sia - dać i gniazdeczka nie u - kła - dać! Zabrał so - koł

rallent. *a tempo!*

pp

mi u - wi - je, prze - pió - recz - ka dzia - ki skry - je, przepió - recz - ka skry - -
me gniazdecz - ko, wzię - łaś dzia - ki prze - pió - recz - ko, wzię - łaś prze - pió - recz - -

ral - lent. *a tempo, un poco più animato*

je - Mi - ła Zo-sia lez-ki ro - ni, przy - kła-da - jąc
ko. Za - płaka - ła Zo-siu-leń - ka, tu - łąc główkę

ral - lent. *a tempo, un poco più animato*

rallent.

główkę k dło - ni: kto war-ko - czyk mój roz-wi - je? kto wianecz-kiem mnie o - kry - je?
do o - kien - ka: już nie bę - dę tu siedzia - ła i wianecz-ków mych zwi - ja - ła

rallent.

con anima *simplice*

Brat rozwi - je splot warko-czy, siostra wiankiem je o - to - czy, brat roz-wi - je splot warko - czy,
Wziął bra-ci - szek me wianecz-ki, a siostrzyczka u - plotecz-ki, wziął bra-ci - szek me wianecz-ki

rallent.

siostra wiankiem je o - to - czy, wiankiem je o - to - - - czy.
a siostrzyczka u - plotecz-ki, wzięła u - plo - tecz - - ki.

rallent. *pp dolcissimo*

WĘDROWNA PTASZYNA.

Andantino.

J. Czeczotta.

Śpiew.

Fortepian.

Ptasz - ku ! ptaszku skąd przy - la - tasz, czy nie z naszych ziem ? Niech od cie - bie
 o naj - milszej choć pół słów - ka wiem, niech wiem. Czyś nie był

w jej o-gródku? czyś nie widział tam ach! tej co ga-si

swym po-wa-bem ró-ży kwiatek sam, ach! tej co ga-si swym po-

ten - tan - do a tempo.
wa - bem ró-ży kwia - - tek sam.
a tempo.
ten - tan - do

Più agitato.
Czyś nie słyszał za-du-manej u-ro-nionych słów? w te li strony
Più agitato.

nie pa - trza-ła? Mów mi płaszku, mów! *p* *ral - ten - tan - do*
 Ach!.... u - łatasz! ach nie mówisz!

Lento. *tempo I^o*
 któż mi wie - dzieć da? I pta - szyna u - le - cia - ła, do - łaż moja
Lento. *tempo I^o*

ral - ten - tan - do a tempo.
 zła _____! pta - szyna u - le - cia - ła! do - łaż moja zła! o
ral - ten - tan - do a tempo.
Ped. *

mp
 do - - - lo! do - lo mo - ja zła _____!
Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

RADA.

Allegretto.

W. Syrokoni.

Śpiew.

1. W naszych górach dziewcząt moc, a w ich oczach gwiazdy, noc.
2. Kto się że - ni, znam to znam, li - chej do - li szu - ka sam.
3. Ej nie zdradzi wierny koń, na nim w wody ogień goń;

Fortepian.

1. Dobrzeć z niemi zu - chu młody, a - le lepsze dni swobo - dy; Więc nie żen się, dui nie gub,
2. On na bo - je nie po - le - ci, bo go zmięczy głos ko - bie - cy.
3. le - ci bło - nią jak wiatr chyży i od - ległość wnet przy bliży.

śluchaj rady mej: a rumaka raczej kup, bę - dzie walczyć lżej, bę - dzie walczyć lżej.

RYBKA.

z Twardowskiego, Juliana Korsaka.

Allegro.
Śpiew.

Żli - lu - dzie mie pła - wi - li, w wo-dzie u - to -

Fortepian.

p

leggiero

pi - - li. Je-stem so - bie ryb - ką. Jas - kuł - ka po nad wo - da la - - ta przed

nie - po - go - da. Mknie po fa - lach szyb - - ko Plusk! plus - nę - ta wo - - da!

la la la la la la la la. Je - stem so - bie ryb - ką. La la

Più mosso.
la ! Wir mię chwy - ta, ja ply - nę,

Più mosso.

za mną fa - le wrą si - ne. Ach jak - że tu głod - - - no.

Wciąż mię ło - wią ryb sta - da.

Zimny dreszcz mię - pa - da. Ach jak - że tu chłód - - no, jak - że tu

chłód - no! Śmiech lu - - dzi brzmi zda - - -

ri - te - nu - to a tempo! *p* - la. La la la la la la la la. La! je - stem so - bie ryb - - ką!
a tempo! *p*

La la la la la la la la.

SŁONECZKO.

Andantino. (♩ = 60.)

z Piosenek J. Czeczotta.

Śpiew.

Zimniarka: Nie znaszty słoneczko, co to być naj-mi - tem,
 Słonce: Dziewczę pra - co-wi - te! coż to ci po-mo - że

Fortepian.

NIEDŹWIADEK.

Allegro moderato. *molto semplice*

z Piosenek wieśniaczych J. Czeczotta.

Śpiew.

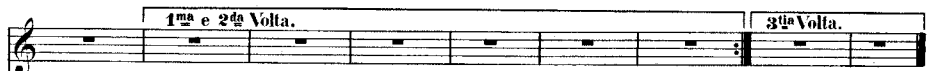

1. Młoda żniwka - rzeczka że - la pod ga - jami, i nad miedzą
2. Pełnie k niej niedźwiadek, rze - cze po - móż Boże! cze - go tve piek -
3. Radbym je po - no - sić, strach szpona - mi drasnąć; radbym piosnkę

Fortepian.

1. dziec - ko kładła pod brzo - za - mi, i nad miedzą dziec - ko kładła pod brzo - za - mi.
2. nio - tko płacze dziecko ho - że? czego tve piek - nio - - tko płacze dziecko ho - że?
3. mru - czeń, lecz się bo - je wrzasnąć, radbym piosnkę mru - - czyć, lecz się bo - je wrzasnąć.

W Y B O R.

Allegretto.

z Piosenek wieśniaczych J. Czeczotta.

Spiew.

1. Tu ze wsi trzech mło-dzieńców do ——— mnie się u - da - je: ten pie-nią-dze
w dzy-cha, ser - - ce o - fia - ru - je. Trzeci po-de-
tu - lu ni te-mu, ni te - - mu, niech się ja do -

Fortepian.

ral - - ten - - tan - do

1. li - - czy, tam-ten za mną sta - - je, ten pie-nią-dze li - - czy, tam-ten za mną sta - -
2. drzwia - mi rę-ce za - la - mu - je, trze-ci po-de drzwiami rę-ce za - la - mu - -
3. sta - - nę u drzwi płaczą - ce - - mu, niech się ja do - sta-nę u drzwi płą-czą-ce - -

f ral - - ten - - tan - do

a tempo 1°

1 ^{ma} e 2 ^{da} Volta.	3 ^{ta} Volta.
1. je,	2. I sto-jąc ciężko
2. je.	3. O nie daj mnie ma -
3. mu.	

a tempo 1°

DĄBROWA.

Andantino.

z Piosenki J. Czerwotła.

Spiew.

Fortepian.

1. Oj dą-bro-wo, dą-broweczko,
2. Jedna bar-wa zie-lo-niut-ka,
3. Trzecia bar-wa bia-lu-sienka,

1. masz do-bre-go pa - na; trzema bar-wy w jednym ro-ku bywasz przy-o-dzia - na,
 2. wsze-mu światu lu - ba, druga żół-ta, smut-na światu, jak ża-ło-ba gru - ba,
 3. chłodem światu zna - na, oj dąb-ro-wo, dąb-ro-weczko, masz dob-re-go pa - na,

1. trzema barwy w jednym ro-ku bywasz przyo - dzia - na.
 2. dru-ga żół-ta, smutna światu, jak ża-ło-ba gru - ba.
 3. oj dąb-ro-wo, dąb-ro-weczko, masz dob-re-go pa - na.

DUMKA.

Andantino.

z Piosenek J. Czeczotta.

Śpiew.

Fortepian.

1. Przy-chodź mi-ły, dzień już bia-ły, jasno już na nie-bie;
 2. Ach jam cie-bie po-ko-cha-ła, a ty kochasz in-nę;
 3. Jak przed miłym Bogiem sta-nę, bę-dę pła-kać na cie;

1. jakże ciężko, jakże nudno, że nie widać ciebie! Jam in-ne-go nie lu-bi-ła choć was wie-le
 2. bodajś po niej tak przepa-dał jak za to-bą gi-nę; al-bo niech się ja od-da-le gdzie w dale-kie
 3. że stwój łaski mię zamknęli w tej dę-bo-wej chacie. A jak staniesz na tém miejscu mo-ja gdzie mo-

1. mia-ła; bodaj cie-bie ni-gdy by-ła, ni-gdy nie wi-działa, bo-daj cie-bie ni-gdy
 2. stro-ny, al-bo niechaj mi zadzwonią raz os-ta-tni w dzwony, al-bo niechaj mi za-
 3. gi-ła; to pomys-lisz, to po-du-masz, jakem cię lu-bi-ła, to pomys-lisz, to po-

a tempo 1°

1. by-ła, ni-gdy nie wi-dzia-ła!
 2. dzwonią raz os-tatni w dzwo-ny.
 3. dumas, jakem cię lu-bi-ła.

NAD NIDĄ.

Moderato, non troppo lento.

W. Wołoskiego.

Śpiew.

1. Nad Ni-dą, nad Ni-dą, du-ża lu-du * stało,
2. A koszul-ki na niem by-ły haf-to - wane,
3. Zmarło bédne dziecic, od ra-na nie ży-je ;

Fortepian.

un poco rallent.

1. patrzą że na brzegu le - ży mar-twe dziećka cia - ło, mar - twe dziećka cia - ło.
2. zło-ły krzy-żyk na sznurecz-ku, bu - ci - ki sku - rza - ne, bu - - ci - ki sku - rza - ne.
3. pytam wszystkich: a nie wie - cie czy-jeż - by to? czy - je? czy - jeż-by to, czy - je?

un poco rallent.

a tempo I^o

„Ać nie naszych niewiast; bo-łe mają cnotę że-by tak nie

po - rzu-ci - ły ma - le - go sié - ro - tę, ma - le - go sié - ro - tę.

W da - li na goś - cińcu, ka - re - ta dud - ni - ła, a w niej piękna, młoda pa - ni o - czy chustką

p

kry - ła, o - - czy chustką kry - ła. Spójrza - ła nad Ni - dę

f *p*

że nas ty - ła sta - ło; jak spójrzała... pojechała!... i da - lej dud - nia - ło, i da - lej dud - nia - ło.

f *p* *ral - len - tan - do*

a tempo 1°

W zieliśwa dzie-ci-nę, dołek wygrze-ba-li, przełęgna-w-szy

un poco rallent.

po nad rzeką w ziemie po-cho-wa-li, w zie-mie po-cho-wa-li.

un poco rallent.

p e lento

Lento e piano

Zasmeł-ni liś-wasie pa-robki i dziewki. Rosnąc-mu tam na mogi-le chwasty i po-

ral - len

ral - len

tau - do

krzywki, chwas-ty i po-krzywki.—

Lento assai e p

tau - do

mp

SIÉROTA.

Andantino.

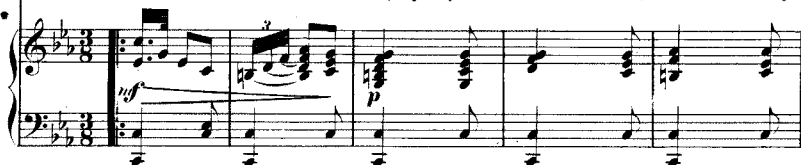
z Piosenek J. Czeczotta.

Śpiew.

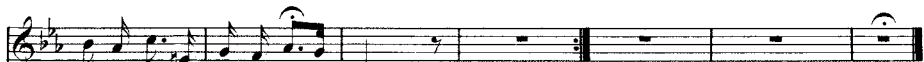

1. Czy u - cie - bie brzegi strome, rzeczko na - sza
2. Gdy-by by - ły brzegi strome, nie rozpierzchła-
3. Czy u - cie - bie Ma-ry-leń-ko, jest ma-tuch - na
4. Gdy-by by - ła Ma-tu-leń-ka, nie roz-wia - ły -

Fortepian.

1. u - ko - cha - na: że się ryb-ka twa rozpiercha, czysta wo-da twa roz-la - na, ryb-ka się roz-
2. by się ryb-ka, ni po - ła-sach się zie - lo - nych tak roz-la - ła wo - da szyb-ka, ni po - ła - kach
3. u - ko - cha - na, że twe ko-sy rozpuszczo - ne, łą - mi śliczna twarz ob - ła - na, rozpuszczo - ne
4. by się wło - sy, łązy nie ciekły; jej-by rę - ka łązy o - tar - ła, spło - ła ko - sy, jej-by rę - ka

1. piercha, wo - da twa roz - la - - na ?
2. się roz - la - ła wo - da szyb - ka.
3. ko - sy, łą - mi twarz ob - la - - na ?
4. łązy o - tar - ła, spłóła ko - sy.

WIECZORNY DZWON.

Moderato.

z Nozłowa. Przekład S.A. Lachowicza.

Spiew.

1. Wie - czor - ny dzwon! wie - czor - ny dzwon! jak
uj - rzę już tych szczęsnych dni, choć
dob - ny cze - ka i mnie los, że -

Fortepian.

1. wie - le dum o - bu - dza on! o mło - dych dniach, o miej scach tych gdzieś ko - chał ją gdzie
2. pa - mieć ich tak świe - żo tkwi, i wi - leż, ach! nie ży - je już we - so - łych tych i
3. łob - na pieśń i smut - ku głos w do - li - nie wiatr roz - nie - sie wzdłuż i przejdzie poń wieszcz

1. oj - ców dom, gdzie przy - ja - cie-le że - gna - jąc was sły - sza - łem dzwon os -
 2. mło - dych róż, i za - den ich nie zbu - dzi ton, nie zbu - dzi ich wie -
 3. in - ny już, i już nie ja lecz bę - dzie on o - pie - wać w dumach wie -

pp

1. tat - ni raz, sły - sza - łem dzwon os - tat - ni raz.
 2. czor - ny dzwon, nie zbu - dzi ich wie - czor - ny dzwon.
 3. czor - ny dzwon, o - pie - wać w dumach wie - czor - ny dzwon.

p

1ma e 2da Volta. 3ta Volta.

2.
3.

1ma e 2da Volta. 3ta Volta.

p

„SZUMI GAJ“

Andantino.

Ze zbioru J. Czeczotta.

Spiew.

Fortepian.

Szumi, szumi gaj zie - lo - ny; ciężko mo-jej głowie! nieprzy-
 jazne ob-ce stro - ny, źli gos-poda - rzowie! i są - sie-dzi tu la -
 da-co, żać gdy u nich przyjdzie, ledwie się roz-sta-nę z pra-cą kiedy księżyc wznij -
nu poco più mosso. *p* *riten.*
nu poco più mosso. *p* *riten.*

a tempo I?

dzie. Szu-mi, szu-mi gaj zie-lo - - ny,

a tempo I?

przerwie mą tęs - knię; przecz mię dręczy smutek pło-ny? Mam — i ja ro - dzi-ce:

rallent. tempo I?

sf *rallent.* tempo I?

Oj - cem mo-im tyś jest Bo-że! Ty dasz mi spocząć w niebie; moją

p

Mat-ką tyś jest zie-mio, przy-miesz mię do sie - - bie.

p *riten.*

p *riten.*

WYJAZD NA WOJNĘ.

Presto.

Ze zbioru J. Czeczotta.

Śpiew.

„Rozwiń listki mokry dę-bie, mróz je wnetpo-wa - rzy;
Skoczył raźnie na ko-ni - ka, skłonił się trzy ra - zy.

Fortepian.

kładnij zbroję młody sy - nu, już się woj na za - rzy.“ „Ja się mrozu nie u - lę kne, zrzucę o - dzież
„Wy-baczaj-cie o - są-sia-dy w wszystkie mnie u - ra - zy.“ „Kiedyz wrócisz Sy - nu lu - by?“ Matka go się

cre - - seen - - do

mo - - je i na krwawą nie dbam wojnę, wło-żę na się zbro - je, ja na krwawą nie dbam wojnę,
spy - - ta „Włeczas Matko kiedy w sieni tra-wa po-za - kwi - ta, w tenczas kiedy w sie-ni tra-wa

f *molto* *cre - - seen - - do*

włoże zbro - - - je.“
poza - kwi - - - ta.“
a tempo E

f *p* *f*

CHORĄGIEWKA.

K. Brodzińskiego.

Śpiew.

Fortepian.

1. Lu - by! niech do bo - ju to - bie jeszcze chora - giewkę zro - bie. Gdy po - jedziesz
 2. Niech jej szeleści co go dzi - na mo - ją chatkę przy - po - mi - na, smutek oj - ców
 3. Bia - łą barwą jedna strona, dru - ga czerwo - ną znaco - na; ta niewinność
 4. Po - mniż zawszew ciężkiej sprawie o ko - chance i o sła - wie; gdy u - legniesz

en - do

1. w krwawę bo - je, z wieśna dzi - dę pra - cę mo - je; niech po - wieśna ku tej stro - nie, gdzie twa lu - ba
 2. nie - sły - cha - ny, spusto - szo - ne na - sze ła - ny. Lecz ko - chanku! i przy chwałę, miej w pa - mię - ci
 3. w oj - ny zna - czy, druga: rozlew krwi, rozpa - czy, a pod orłem razem spo - ję z męm i - mieniem
 4. ob - cej bro - ni, wtedy znak mój odrzyc z broni, niech szydzą - cy nie wy - czy - ta czy - ja cy - fra

pp

rallent.

1. we łzach to - nie, gdzie twa lu - ba we łzach to - nie.
 2. mo - je ża - le, miej w pa - mię - ci mo - je ża - le.
 3. i - mie two - je, z męm i - mieniem i - mie two - je.
 4. tu wy - ry - ta, czy - ja cy - fra tu wy - ry - ta.

p colla parte *a tempo.* *p*

J. 10. 7.

WROŻBA ZNACHORA.

Moderato.

J. Prusinowskiego.

Śpiew.

Fortepian.

O ko - za - cze,
Trze - ba w czar - ną

mój ko - za - cze nie w ros - ko - szach spićwak ży - - je, i nie słod - kie
noe się ro - dzie du - żo! du - żo świa - ta scho - dzie, czar - ne łąz swą

ma ko - ła - cze i nie słod - ki na - poj pi - je. Że - by dum - kę
do - łą zro - się, dłu - go ziar - no dum wy - no - się. Trze - ba mi - łość

seen *do*

w du - szy zro - dzić, że - by z to - nem ja po - go - dzić, że - by zgo - dzić,
mieć ro - dzi - ny, i dru - ży - ny, i dziewczy - ny i wy - mod - lić

cre *seen* *do*

z sercem lu - du, trzeba tru - du! trzeba cu - du!
ży ciem trze - ba, wo - le nie - ba, łas - ke nie - ba.....

Wtenczas tyl - ko śpie-wak zba - da swe-go du - cha, bra - ci du - - cha,

Rea.

f *molto rallent.*

w tenczas tyl - ko lud go słu - cha, w pamięć jego pieśni skła - da.

a tempo.

f *molto rallent.*

PRZY KADZIELI.

Allegro.

J. Prusinowskiego.

Spiew.

Fortepian.

tranquillo

p

Reo. * *Reo.* *

Za - py - taj - my
 Czy nie do - syc

się dziewcy - no ja sie - bie, ty sie - bie: cze - go mar - nie
 nam cha - tecz - ki, cha - tecz - ki bie - lo - nej po pod las - kiem,

la - - ta gi - na dla mnie i dla cie - bie?
 ko - - lo - rzecz - ki, w dąb - ro - wie zie - lo - nej,

Reo. * *Reo.* * *Reo.* * *Reo.* *

cre

Reo. * *Reo.* *

Czyż przesz-ko - dą bę - - dzie ca - łą że nie ma - my
gdzie sło - wi - ków sło - ty - się - cy gdzie kro - cia - mi

scen *do*

Red. * *Red.* * *Red.* *

zło - - - ta? ach! czyż kie - dy o - - no da - ło szczęś - cie dniom ży -
kwie - - - cie!... ach! dla dwój - ga cze - goż wie - cej po - trze - ba na

f *pp* *2* *1*

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

wo - ta? ach! kie - - dyż, kie - - dy o - - no da - - ło
świe - cie? ach! cze - - goż, cze - - go trze - ba wie - - cej

ere *scen* *do* *f*

Red. * *Red.* * *Red.* *

szczęś - cie dniom ży - wo - ta?
dwój - gu nam na świe - cie?

f *p* *pp*

Red. * *Red.* * *Red.* *

PRZED ZACHODEM.

Allegretto.

J. Prusinowskiego.

Śpiew.

Fortepian.

Mi-ga słoń-ce przed zacho-dem zmęczoną po-wie-ka

bliski wieczór wieje chłodem i noc nieda-le-ko. Czyż przy naj mniej księżyc złoty nocy mrok roz-

sie-je? i zabłyś-nie wśród ciemnoty znowu nim roz-dnieje, i zabłyś-nie wśród ciemnoty

znovu nim roz-dnieje ? Tak me my - śli

przed zacho-dem, blado już mi - go - cą, i za-cho - dzi serce chłodem przed żywo-ta no - cą.

Lecz gdy słowo twe zadzwoni, gdy mię wzrok twój wi-ta, w mojem ser-cu, w mojej skroni dzionek ży-cia

świta, w mojem ser-cu, w mojej skroni dzionek ży - cia świta.

O MATKO MOJA!

Agitato.

J. Prusinowskiego.

(♩ = 66.) *impetoso*

Śpiew.

O Mat-ko

O Mat-ko

(♩ = 50.)

*pp riten.**a tempo.*

Fortepian.

mo - ja! Mat-ko ro - dzo - na, na co mnie by - ło pieścić dzie - cię - ciem? na co mnie
mo - ja! Żle mi na świe - cie, tęs-kno mi nud - no, tęs-kno po to - bie! dzień po dniu

by - ło do swe-go ło - na, ta-kiem ser - decz - nóm tu - lić ob - je-ciem?
łań - cuch ży - wo - ta ple - cie; o - by już prę - dziej przysnął przy gro-bie!

a tempo. (♩. = 50.)
molto dolce

71

Na co mnie by - ło po - ca - ła - mi ser - ce dzie - cin - ne mo - je roz -
Ty tyl - ko Mat - ko! ty nie płacz po mnie, bło - go kto ziems - ką wę drówkę

pp a tempo.

grze - wać? i u - czyć du - mać swe - mi dum - ka - mi, i płą - kać
koń - czy! z dawnym u - śmie - chem tam po - spiesz do mnie, ach! tam gdzie

cre -

przy mnie, płą - kać a spie - - wać, i płą - kać przy mnie i płą - kać a
nas już nie nie roz - ła - - czy, ach! tam gdzie nie już nas, nie nie roz -

sren do f

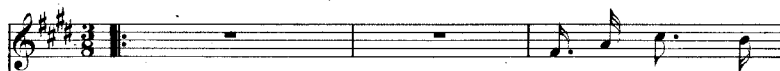
spie - - wać?
ła - - czy!

pp Più lento

STARY HULAKA.

J. Prusinowskiego.

Śpiew.

1. Hej bo - daj to
2. Dziś już nie to !
3. A też tań - ce !
4. Hej bo - daj to

Fortepian.

1. daw - ne cza - sy,	daw - ne bur - dy,	i ha - ła - sy!	czło - wiek dob - rze
2. nie to zgo - ła,	świat jak kruch - ta	al - bo szko - ła,	mias - to sza - bel
3. wstyd po - wie - dzieć!	już - by le - picj	by - ło sie - dzieć,	al - bo klę - częć
4. daw - ne cza - sy,	daw - ne bur - dy,	i ha - ła - sy!	człek nie chęć - lał

1. ja - dał, pi - jał, i to szab - łą w krzyż wy - wi - jał, to ho - łub - ce
 2. trzećki no - szą, a na o - biad gdy za - pro - szą, to nie tyl - ko
 3. na po - ku - cie niż po - su - wać but po bu - cie w har - mo - nij - nym
 4. i nie zie - wał, lecz żył, ba - wił się i śpie - wał: „hu - laj du - sza

ritard. a tempo I?

1. bił w ob - ca - sy, hej bo - daj to daw - ne cza - - sy,
 2. głod - niu - teń - ki, a - le wsta - - niesz trzez - wiu - teń - ki,
 3. ni - - by to - ku, bez ho - łub - ca i pod - sko - - ku
 4. bez kon - tu - sza, szu - kaj pa - - na bez żu - pa - - na,

rallent. *a tempo.*

1. bo - daj daw - ne cza - - sy!
 2. wsta - niesz trzez - wiu - teń - ki.
 3. w har - mo - nij - nym to - ku.
 4. szu - kaj bez żu - pa - - na."

DOŁA.

Moderato.

Słowa W. Syrokomli.

Śpiew.

Fortepian.

W oczach cie-mno, ser-ce bo-li i 'za-pla-kać chce się! pój-dę hu-kać, lepszej do-li
 Między wzgór-ki, między drzewa wołam w lesnej ei-szy; a-le sło-wa wiatr od-wie-wa,

wy-wo-ły-wać w le-sie, Przyjmiem chlebem, przyjmiem so-lą w szczerej u-przejno-sci, O-dez-do-la nie po-sły-szy! Piosnko mo-ja! ej nie to-bie przebie wi-cher burzy, wra-caj

wij się lepsza do-lo, i przyjdź do nas w goś-ci.
 jęczeć sama w so-bie kę-dy ser-ce wło-rzy.

TRZY
PIOSNKI CZTEROGŁOSOWE

JÓZEFOWI SIKORSKIEMU

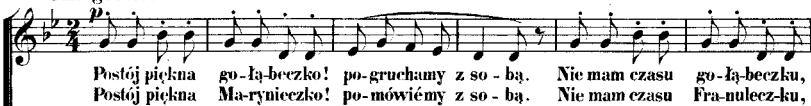
ofiarny
ST. MONIUSZKO.

1.

Allegretto.

z Piosenek J. Ciecnotta.

Soprano.

Alto.

Tenore.

Basso.

Allegretto.

Fortepian.

gruchać dzisiaj z to - bą. Za-rzu-ci-li sie-ci na me ma-łe dzieci wczoraj-sze-go dnia, zarzu-
mować dzisiaj z to - bą. Warkocz rozpla - ta - li, płaczu mi za-da-li w czoraj-sze-go dnia, płaczu

p ci - li sie-ci w czoraj-szego dnia!
mi za-da-li w czoraj-szego dnia!

pp Zarzu-ci-li sie-ci na me ma-le dzieci, w czoraj-sze-go
Warkocz rozpla - ta-li, płaczu mi za-da-li, w czoraj-sze-go

p za-rzu-ci-li sie-ci na me dzieci w czoraj-sze-go dnia!
warkocz rozpla ta li, płacz za-da-li, w czoraj-sze-go dnia!

p dnia, rzu-ci-li sie-ci na me dzieci w czoraj-sze-go dnia!
dnia, i płacz za-da-li, płacz za-da-li, w czoraj-sze-go dnia!

f za-rzu-ci-li sie-ci na me dzieci w czoraj-sze-go dnia!
warkocz płacz za-da-li płacz za-da-li, w czoraj-sze-go dnia!

cre - scen - do

p *rallent.* *a tempo.* *pp*

p *rallent.* *a tempo.* *pp*

p *rallent.* *a tempo.* *pp*

f *p* *rallent.* *a tempo.* *pp*

f *p* *rallent.* *a tempo.* *pp*

2.

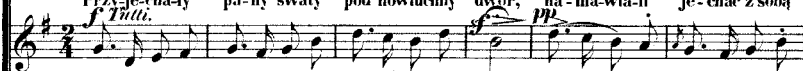
Allegro.

Soprano.

Przy-le-cie-li so-ko-ło-wie pod wiśnio-wy sad, na-ma-wia-li ku - ku-lecz-kę
 Przy-je-cha-ły pa-ny swa-ty pod nowiuchny dwór, na-ma-wia-li je - chać z sobą

Alto.

Tenore.

Basso.

Fortepian.

le - cieć z so - bą w świat, na - ma-wia-li ku - ku-lecz-kę le-cieć z so - bą w świat.
 do - rod-niej-szą z cór, je - chać z so - bą do-rod - niej-szą z cór.
 le - cieć z so - bą w świat, na - ma-wia-li ku - ku-lecz-kę le-cieć z so - bą w świat.
 do - rod-niej-szą z cór, je - chać z so - bą do-rod - niej-szą z cór.

rallent. *lento.* *rallent.* *lento.* *rallent.* *lento.*

Solo.

p dolce più lento.

Ra-da-bym po - jechać z wami choć w największą dal ; lecz mnie sa - du zie - lo - ne - go
 Ra-da-ja po - jechać z wami choć w największą dal ; lecz mnie mat-ki, siostr i bra-ci

ppp Più lento.

A! _____

ppp Più lento.

A! _____

ppp Più lento.

A! _____

Più lento.

ppp legatissimo.

ri - te - nu - to dolceissimo
 i gniazdeczka żal ! mnie sa - du zie - lo - ne - go i gniazdecz-ka żal !
 i oj - czyz-ny żal ! ! mnie mat-ki, siostr i bra-ci i oj - czyz-ny żal !

ri - te - nu - to dolceiss.

gniaz-decz-ka żal !
 oj - czyz-ny żal !

ri - te - nu - to dolceiss.

gniaz-decz-ka żal !
 oj - czyz-ny żal !

ri - te - nu - to dolceiss.

gniaz-decz-ka żal !
 oj - czyz-ny żal !

ri - te - nu - to dolceiss.

gniaz-decz-ka żal !
 oj - czyz-ny żal !

ri - te - nu - to dolceiss.

gniaz-decz-ka żal !
 oj - czyz-ny żal !

3.

Moderato.

Soprano.

U naszego Pa-na piękny, bia-ły dwór —, pełny ży - - - ta zbiór,
Po nad jego dworem sokoł wznosi lot —, działki bie - - - gą wprzód;

Alto.

plen - ny ży - - ta zbiór,
dział - ki bie - - - gą wprzód;

Tenore.

U naszego Pa - - na pełny żyta zbiór,
Chodzi Pan po dwo - rze, działki biega wprzód;

Basso.

plen - - - ny ży - - ta zbiór, pełen
dział - - - ki bie - - gą wprzód: działki

Moderato.

Fortepian.

pe-len jego spich - lerz głą kryt, pod - da - - - ny je - go zawsze we-soł, syt.
działki jego kwit - - na jako piękny maj —. Takich panów nam zawsze Bo-że daj!

pełen jego spich-lerz głą nową kryt, a — poddany je - - go zawsze we-soł, syt.
działki jego kwit - na jako piękny maj. Bo - - że! takich pa - - nów zawsze dla nas daj!

pe - - len spich - lerz głą nową kryt, a poddany je-go zaw - - sze we-soł, syt.
dział - ki kwit - - na jako piękny maj. Boże! takich panów zaw - - sze dla nas daj!

je - go spichlerz głą nową głą kryt, a pod - da - - ny je - go zawsze we - soł, syt.
je - go działki kwitną jako piękny maj. Bo-że! ta - - kich pa - - nów zawsze dla nas daj!

4. 5.